

Philo, a hajlesz

[1]

Nagy izgalommal készülünk a JESZ-ben legújabb produkciónk, a Philoktétész premierjére. Az el?z? évad végén megvolt a házi bemutató, október közepén, nagy átsziszolások után mutatjuk be a nagyközönségnek. A f?szerepl? mesél nekünk:

- Ez az els? alkalom, hogy a JESZ-ben dolgozol. Hogy csöppentél ide?

Igen, az els?. Zakariás Máté (a darab rendez?je) hívott. Még Kaposvárról ismerem. Budapesten én is rendeztem ?t, most jól visszaadja.

- Mi az, ami kihívás ennek a szerepnek a megformálásában?

Mikor el?ször olvastam a Philoktétészt, az els? benyomásom az volt, hogy ez egy id?sebb, tapasztaltabb színész szerepe. Nem kell öreget játszani, de olyan ez, mint a vöröshagyma. Évek óta fejtegetem magamról a rétegeket, és nagy örömmel el fogom játszani Philoktétészt, de azért megnézném, hogy Jordán Tamás hogy csinálná, ha érted, mire gondolok. Vöröshagymából mindig le leszek maradva.

Meg kell keresnem magamban azokat az élményeimet, amik a leginkább illeszkednek a figurához, hogy személyes tudjak lenni. Philoktétész például kimondottan nyakas, makacs ember, én magam is az vagyok, elég kemény szembesüléseim vannak a próbák során. A

nyakasság, és a makacsság sokmindenre jók, de hihetetlen károkat is képesek okozni. Önpusztítás, pusztítás, ami a csövön kifér. Ugyanakkor fel kell dolgoznom, hogy bennem is van rossz, békére kell lelnem ezekben a kérdésekben, nem használhatom fel a szerepet terápiás kezelésnek, amiben jókat szoronghatok – ha szabad így fogalmazni – mert akkor nem fogom tudni pontosan megmutatni a karakter problémáit, ami a lényeg lenne. (nevet)

Aztán ott a szöveg. Az időmértékes verselés miatt tele van buktatókkal. Ahhoz, hogy élményszámba menjünk, úgy kell mondani a hexametert, mintha mindig ezt csináltuk volna, hogy ne fáradjunk el a nézőket. Muszáj átvinni több ezer éven keresztül a mondandót, hogy felismerhessük, nagyjából annyi akkor és most között a különbség, hogy nem volt okostelefon. Magunkra kell ismernünk. Ez a minimum.

A mi koncepciónkban Philoktétész hajléktalan. Ezeket az embereket nem engedjük be, mert pénzt, vagy cigit akarnak tőlünk, bűdösek, és egyáltalán rossz rájuk nézni, mert olyan mérhetetlen szomorúság árad némelyikből, hogy persze, hogy ennyi negatív hatástól megkíméljük magunkat. Nekem az a dolgom, hogy ne kíméljem magam. Bele kell gondolnom. Minden fantáziámat igénybe véve, egészen konkrét, traumatikus dolgokra kell gondolnom. Nem hajléktalanosan kell játszani, mint a rossz színházban, hanem meg kell teremteni ezt az embert.

Azt tartom jó színháznak, ami kérdez, és nem akarja megmondani, hogy mit gondoljak – mármint nézőként. Remélem, hogy a megfelelő kérdéseket szőlítjuk majd meg az emberekben. Szomorú lennék, ha például pusztán csak szájalmat ébresztene a figurám. Az azt jelentené, hogy tulajdonképpen nem csináltam semmit. Ezen picit még szorongok.

- Májusban kezdtetek el próbálni, aztán a nyár folyamán létrehoztál Kolozsi Angéla rendezővel egy nagycsoportos óvodásoknak szóló egyszemélyes bábeljátszást, a Zsombor és a sárkányt. Az eddigi visszajelzések alapján nagy siker!

Angélával közösen írtuk a Zsombort, amiből rengeteget lehetett tanulni, mert ő nagyon okos, bár tagadja. Az a történet mi vagyunk, mert belőlünk íródott, ezért olyan fontos. Nyertünk is rá kis pénzt, mostanra már előadásfelvétel is van drága Kiss Erzszi zenéjével, amitől kategóriákkal jobb lett a darab.

- Veszprémben, a Kabóca Bábszínházban „Oszkár-díjat” adtak át neked a Valami titkos dolog c. tantermi előadás premierje után.

Igen, végre van díjam. Isten áldja a veszprémieket.

- Te adaptáltad és rendezted Kertész Erzszi könyve alapján.

Erzsinek – nagy öröömre – már az adaptáció is tetszett, de maga a darab is meggyőzte. Igazából azt mondta, hogy le van nyögözve. Nagyon szerettem Veszprémben rendezni. Három kemény színesszel dolgoztam, mindháromtól el vagyok ájulva. Borzasztó szerencsésen alakultak ezek a munkák.

Most pedig Philoktétész!

- Nagyon sokszínű a palettád: játszol, rendezel, bábozol, írsz. Sokféle közegben mozogsz, nagy nevet alkotókkal dolgozol. Milyen benyomásaid vannak a JESZ-ről?

Nem szeretnék itt bármilyen kritikát megfogalmazni, mert ahhoz én még igencsak kicsi vagyok, de tényleg nagyon nagy hála Máténak, hogy lehívott Pécsre. Azt látom, hogy a JESZ-ben akarnak valamit, hogy nem pusztán egy amatőrtársulatról van szó, ennél jóval több. Ez nekem már bőven elég lett volna, de külön szerencse, hogy megszerettük egymást. Szeretünk közegben a legjobb dolgozni.

Radnai Éva, 2019. október 4.

Forrás webcím:https://jesz.pte.hu/philo_hajlesz

Hivatkozások

[1] https://jesz.pte.hu/sites/jesz.pte.hu/files/styles/large/public/philo.hajlesz.sim_.jpg?itok=8ccHm8D7